

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ	การพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่วในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่
ผู้เขียน	นางสาวศิริรัตน์ นิตยวัน
ปริญญา	พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทราภรณ์ พุ่งปันคำ ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. กรรณิการ์ กั้นระรักษา กรรมการ

บทคัดย่อ

การพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่วจะช่วยนำไปสู่การปฏิบัติการดูแลที่มีมาตรฐาน ส่งผลให้มีการดูแลที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสม และทันสมัย การศึกษาเชิงพัฒนาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่วในหอผู้ป่วยจิตเวช โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด การพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาการวิจยการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ (NHMRC, 1998) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) บุคลากรทางสุขภาพที่พัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิก จำนวน 6 คน และบุคลากรทางสุขภาพที่ทดลองใช้แนวปฏิบัติเพื่อดูความเป็นไปได้ของแนวปฏิบัติทางคลินิกที่สร้างขึ้น จำนวน 13 คน และ 2) ผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่วและเข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน ที่หอผู้ป่วยจิตเวชโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ระหว่าง เดือนธันวาคม 2552 ถึง มกราคม 2553 จำนวน 5 คน

ผลการศึกษาพบว่าแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ 1) สิทธิผู้ป่วยและจริยธรรม 2) การประเมินอาการทางจิตของ ผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว 3) แนวทางการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว 4) การให้ความรู้แก่ผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว และผู้ดูแล 5) การดูแลต่อเนื่องของผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว และ 6) การติดตามและพัฒนาคุณภาพแนวปฏิบัติ ซึ่งหลังจากทำการทดลองใช้กับผู้ป่วย

จิตเภทที่มีอาการหูแว่ว จำนวน 5 ราย แล้วทำการสำรวจความคิดเห็นจากทีมบุคลากรที่ทดลองใช้ มีความเห็นว่าแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ใช้งานง่ายไม่ยุ่งยากซับซ้อน มีความสะดวกในการใช้ และใช้ได้ดีในการดูแลผู้ป่วย ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดูแลผู้ป่วย ทีมบุคลากรผู้ทดลองใช้มีความพึงพอใจในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก เมื่อประเมินผลการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกตามตัวชี้วัดทางคลินิกที่กำหนด พบว่า อุบัติการณ์การเกิดพฤติกรรมรุนแรงก้าวร้าวทั้งต่อตนเอง และผู้อื่นของผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว เท่ากับ 0

ผลการศึกษาครั้งนี้ยืนยันว่าแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่ว ที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลักฐานความรู้เชิงประจักษ์ สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง ผู้ศึกษาเห็นควรให้มีการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการพยาบาลผู้ป่วยจิตเภทที่มีอาการหูแว่วไปสู่ขั้นตอนการนำไปใช้เพื่อประเมินประสิทธิภาพและเผยแพร่ต่อไป

Independent Study Title   Development of Clinical Practice Guidelines for Nursing Care of Schizophrenic Patients with Auditory Hallucination in Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital

Author   Miss Sirirat Nitayawan

Degree   Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Dr. Patraporn   Thungpunkom   Chairperson

Associate Professor Dr. Kannika   Kantaruksa   Member

ABSTRACT

Development of clinical practice guidelines (CPGs) for nursing care of schizophrenic patients with auditory hallucination will lead to the standard practices resulting in effective and appropriate care, as well as up to date practice. This developmental study aimed to develop clinical practice guidelines for nursing care of schizophrenic patients with auditory hallucination in Psychiatric ward, Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital based on the development of clinical practice guideline framework of the National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1998). The study subject included 1) six health care personnel who developed CPGs and thirteen health care personnel implemented CPGs for feasibility testing of the guidelines and 2) five schizophrenic patients with auditory hallucination who were admitted to the psychiatric ward, Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital between December 2009 and January 2010.

The results of this study revealed that clinical practice guidelines for nursing care of schizophrenic patients with auditory hallucination in Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital composed of 1) patients rights and ethics, 2) assessment of auditory hallucination in schizophrenic patients, 3) practice guideline for nursing care of schizophrenic patients with auditory hallucination, 4) education for patients and caregiver, 5) continuing of care and 6)

monitoring and quality improvement. After applying the clinical practice guidelines for nursing care of schizophrenic patients with auditory hallucination, the health care team reported that the CPGs were feasible to practice, uncomplicated, convenient to apply and cost-effective. The health care team who used the CPGs were satisfied with the implementation. According to clinical outcome, it was found that incidence of aggressive behavior of schizophrenic patients with auditory hallucination equal to zero.

The findings confirm that the clinical practice guidelines for nursing care of schizophrenic patients with auditory hallucination systematically developed based on the evidence could be applied in the unit. Researcher suggests that the clinical practice guidelines for nursing care of schizophrenic patients with auditory hallucination should be further implemented to test for its efficiency and then be disseminated.